

jeg, at i Øjeblikket er den Dampskibsflaade, som beforder vore Landbrugsprodukter herfra til England, tilstrækkelig, og at den altsaa ogsaa vil kunne træde i Kødeksportens Tjeneste, saaledes at der ikke fremtræder Mangler, selv om der maaske paa enkelte Router kunde være Forandringer at ønske.

Det tredje Punkt, som maa forlanges, naar Kødeksporten skal hæves, er, at ogsaa Slagterierne staa paa Højde med Tiden. Ærede Medlemmer ville se, at jeg i Anmærkningerne har stillet Forslag om, at de 4 sjællandske Slagterier, nemlig Masnedssund, Roskilde, Slagelse og Holbæk, som paa Opfordring af Fællesforeningerne have udvidet deres Svineslagterier til ogsaa at omfatte Slagtning af større Kreaturer, faa delvis Erstatning, for de hafte Udgifter. Jeg har gjort det, fordi der under Forhandlingerne i Fjor kom Udtalelser frem saavel fra ærede Medlemmer som ogsaa fra Ministerens Side, som gik ud paa, at det vilde være rimeligt og billigt, at disse Andels-slagterier, som altsaa havde imødekømt Landbrugets Ønsker med en ret stor Risiko, ogsaa kunde faa nogen Erstatning for deres hafte Udgifter. Den daværende Landbrugsminister udtalte den Gang i sin Henvendelse til Finansudvalget, at der af Bevillingen vilde være at yde de paagældende Slagterier „Tilskud til Dækning af de Udgifter, som Indretningen af Kvæg-slagteri har medført, og det er en Selvfølge, at de sjællandske Slagterier, altsaa de fire, jeg har nævnt, der allerede have indgaaet Overenskomst med Fællesforeningerne, ville faa en forholdsmæssig Del af Anlægsudgifterne refunderet.“ Jeg skal altsaa anbefale, at denne Bevilling ogsaa bliver givet det høje Ting, men jeg skal i øvrigt udtale, at jeg ellers tror, man bør søge hen til store Slagterier og Slagterier, som ligge ved Havn. Jeg lægger særlig Vægt paa, at Slagterierne ligge ved Havn, fordi Udførslen til Tyskland, der jo næstmest foregaar ad Jærnbanen, maa siges at være af en noget usikker Natur. Der er for Øjeblikket en Bevægelse oppe i Tyskland for at indføre obligatorisk Kødkontrol, og hvis den bliver fuldt ud gennemført efter det tyske Agrarpartis Ønske, saa betragter jeg dermed Danmarks Kødudførsel til Tyskland som i den Grad besværliggjort, at den maaske næsten kan siges at være umulig. Jeg tror derfor, det vil være rigtigt at lægge særlig Vægt paa, at Slagterierne ligge ved Havn, for at de ved Dampskibe kunne udføre deres Varer til England og andre Lande med Søfor-

bindelse. Naar jeg nu skal tillade mig at gaa over til den Fordeling, der staaar anført i Anmærkningerne, skal jeg straks bemærke, at det har gjort mig ondt at høre fra forskellige ærede Medlemmer, at jeg skulde have en saadan Modvilje mod Fyn, at jeg af den Grund slet ikke havde opført noget til denne Landsdel. Jeg giver de ærede Medlemmer Ret i, at det maaske kan se saaledes ud, men jeg maa gøre opmærksom paa, at min Stilling med Hensyn til Fordelingen jo var ret vanskelig. Jeg kunde ikke ret godt skrive omkring til samtlige Slagterier i Landet og spørge, hvad de ønskede; jeg er bange for, at de 200,000 Kr. i saa Tilfælde vilde vise sig alt for utilstrækkelige. Jeg valgte derfor at anmode de naturlige Repræsentanter for vort Landbrug, det kongelige Landhus-holdningsselskab og Fællesforeningerne i Forbindelse med fremragende Landbrugere om at tage Sagen under Overvejelse og give mig deres Indstillinger. Det er i Henhold til disse Indstillinger, at Fyn ikke er kommen med, idet der i Indstillingerne er udtalt, at i Odense er der et saa vel indrettet og tilstrækkeligt Kreaturslagteri, at der formentlig ikke fra Statens Side var Anledning til at iværksætte Foranstaltninger, for at man kunde imødegaa en pludselig forøget Slagtning af Kreaturer til Eksport. Jeg beder imidlertid ærede Medlemmer at lægge særlig Mærke til de 46,000 Kr., der er i Reserve. Jeg har med Vilje holdt en saa stor Reserve, fordi jeg selvfølgelig har tænkt mig, at Fyn ogsaa skulde have noget, og jeg kan forsikre ærede Medlemmer om, at jeg paa ingen Maade har til Hensigt at forfordele Fyn, men med Glæde skal give, hvad Fyn med Billighed kan forlange. Naar det er anført, at Fyn havde indgivet Andragende til Landbrugsministeriet, skal jeg hertil bemærke, at det er meget rigtigt, men at dette Andragende er indkommet, saa vidt jeg erindrer, under 17de September — jeg ser ikke Datoen i Øjeblikket — og det gik ud paa at faa bevilget Tilskud til at forandre det nuværende Slagteri i Retning af Kølerum; og dertil udfordredes en Ombygning af Slagteriet. Dette Andragende har jeg, som sagt, faaet, efter at Anmærkningerne vare skrevne, men jeg har modtaget det med Glæde, og det skal ogsaa være mig en Tilfredsstillelse at imødekomme rimelige og billige Ønsker, som jeg alt har sagt, for Fyns Vedkommende. Vende vi os dernæst til Jylland, har der ikke været nogen Kritik over, at jeg har foreslaaet, at det Slagteri, der er i Esbjerg;